

TORNO DE L'ALTA NIT, EN TEMPS DE GUERRA

El vent udola baixant dels cims. Duc al pit frescor de tenebres.
No sé quina amenaça o perill em sotja i em fa bategar
el cor i posa ales al meu cos fatigat.

Córrer! Cap a on? No hi ha Nord, ni Sud, ni Est, ni Oest!
Només córrer! Córrer, sense sentir-me ja córrer, entre
una folia d'arbres i estrelles.
Podria aturar-me el record d'un bes o el d'una mà que
un dia va acariciar-me els cabells.
Una veu amiga podria embridar la meva cursa nocturna.

I, tot d'una, la joia!
Esquinçant vels de mort, una alegria vital esbatega
dins meu, com un ocell colpit de llum nova.
Brolladors de música s'aixequen de totes els meves passes,
Tot el que ara toqués s'estremiria amb una por esclava,
i ja veig, enllà de l'últim arbre, la Rosa on dormen el
Nord, el Sud, l'Est i l'Oest...

Bartra, Agustí. "Torno de l'altra nit, en temps de guerra". Obra poètica completa I. 1938-1972. Barcelona: Ed. 62, 1985